

Lege privind ordinul de protecție

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Capitolul I

Definiții

Art. 1 - (1) În sensul prezentei legi, prin acte de violență se înțelege:

- a) orice lovire sau act de violență cauzatoare de suferințe fizice;
- b) orice act de violență de natură sexuală;
- c) amenințarea unei persoane cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare ilicite îndreptate împotriva sa ori a altei persoane, dacă este de natură să îi producă o stare de temere;
- d) fapta repetată de urmărire a unei persoane, fără drept sau fără un interes legitim ori de supraveghere a locuinței, a locului de muncă sau a altor locuri frecventate de către aceasta ori efectuarea de apeluri telefonice sau alte tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță care, prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar;
- e) orice act de hărțuire online, mesaje online instigatoare la ură, urmărire online, amenințări online, publicarea neconsensuală de informații și conținut grafic intim, accesul ilegal la comunicații și date private și orice altă formă de utilizare abuzivă a tehnologiei informației și a comunicațiilor, cu scopul de a umili, speria, reduce la tăcere victima;
- f) încercarea de a determina sau determinarea unei persoane prin corupere, prin constrângere ori prin altă faptă cu efect vădit intimidant să nu sesizeze organele de urmărire penală, să nu dea declarații, să își retragă declarațiile, să dea declarații mincinoase ori să nu prezinte probe, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură judiciară;
- g) orice alte acte de violență fizică sau psihică ce pun în pericol viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea unei persoane.

(2) În sensul prezentei legi, prin membru de familie se înțelege soțul/soția, persoana care conviețuiește cu victima și care se gospodărește împreună cu aceasta de o manieră stabilă și continuă, rudele în linie directă, până la gradul II inclusiv, frații și surorile, precum și persoanele aflate în întreținerea victimei.

Capitolul II

Ordinul de protecție provizoriu

Art. 2 - (1) Ordinul de protecție provizoriu se emite de îndată, la cererea scrisă a victimei actelor de violență sau, după caz, a tutorelui ori a altui reprezentant legal al acesteia, de către polițiștii care, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iau cunoștință de săvârșirea unui act de violență, iar din evaluarea situației de fapt rezultă că există risc iminent cu privire la săvârșirea unui alt act de violență îndreptat împotriva victimei, care pune în pericol viața, integritatea fizică ori libertatea acesteia.

(2) În cazul în care polițistul aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu este sesizat în orice mod, inclusiv prin SNUAU 112, cu privire la săvârșirea unui act de violență, acesta are obligația de a aduce la cunoștință victimei sau, după caz, a tutorelui ori a altui reprezentant legal al acesteia, dreptul de

a solicita un ordin de protecție provizoriu față de agresor, precum și de a-i pune la dispoziție formularul de cerere în cazul în care aceasta dorește să solicite respectivul ordin. Dacă victima nu solicită ordinul de protecție provizoriu, i se aduce la cunoștință posibilitatea formulării unei cereri pentru emiterea unui ordin de protecție în temeiul art. 12 și i se pune la dispoziție formularul de cerere prevăzut la anexa 2.

(3) Cererea pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu se formulează, în scris, de victimă sau, după caz, de tutore ori alt reprezentant legal, iar în conținutul acesteia, vor fi indicate probele și mijloacele materiale de probă din care să rezulte săvârșirea actului de violență sesizat, pe care le vor pune la dispoziția organelor de poliție, potrivit formularului de cerere prevăzut la Anexa nr. 1.

(4) Polițiștii constată săvârșirea actului de violență, prevăzut la alin. (1), din conținutul plângerii/sesizării primite, inclusiv cele prin SNUAU 112, din probele indicate în cererea de emitere a ordinului de protecție provizoriu și puse la dispoziție de victimă, precum și din orice alte probe sau mijloace materiale de probă:

a) obținute cu ocazia intervenției la evenimentele sesizate, ori rezultate în urma verificărilor efectuate în sesizările care nu fac obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni;

b) administrate potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, din care rezultă presupunerea rezonabilă că a fost săvârșit un act de violență, care intră sub incidența prevederilor Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Polițiștii constată existența riscului iminent, prevăzut la alin. (1), pe baza evaluării situației de fapt care rezultă din completarea formularului de evaluare a riscului iminent și potrivit metodologiei de utilizare a acestuia, stabilite potrivit prevederilor art.11.

(6) În cazul în care se constată că sunt întrunite condițiile pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, polițiștii emit ordinul de protecție provizoriu, potrivit prevederilor art. 4 și potrivit procedurii și modelului stabilite potrivit prevederilor art. 11.

(7) În cazul în care se constată că nu sunt întrunite condițiile pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, polițiștii au obligația de a informa persoanele care susțin că sunt victime ale unui act de violență cu privire la posibilitatea formulării unei cereri pentru emiterea unui ordin de protecție potrivit prevederilor art. 12 și de a pune la dispoziția acestora formularul de cerere prevăzut la Anexa 2.

(8) În cazul în care ulterior emiterii ordinului de protecție provizoriu, victima solicită în mod expres procurorului încetarea măsurilor dispuse prin ordinul de protecție provizoriu, acestea încetează de îndată, polițiștii având obligația de a informa imediat atât agresorul cu privire la încetarea măsurilor dispuse prin ordinul de protecție provizoriu, cât și persoanele care susțin că sunt victime ale actului de violență cu privire la posibilitatea formulării unei cereri, pentru emiterea unui ordin de protecție potrivit prevederilor art. 12 și de a pune la dispoziția acestora formularul de cerere prevăzut la Anexa 2.

(9) Emiterea ordinului de protecție provizoriu nu este împiedicată și nu împiedică luarea unei măsuri preventive potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(10) În cazul în care se constată existența unui act de violență, iar victima sau, după caz, tutorele ori alt reprezentant legal al acesteia, din cauza stării psihice sau fizice sau din alte motive, se află în imposibilitatea de a redacta cererea privind ordinul de protecție provizoriu, polițiștii vor completa formularul de evaluare a riscului iminent în baza probelor și a datelor pe care le dețin, iar în cazul în care rezultă risc iminent pentru victimă, aceștia vor emite un ordin de protecție provizoriu.

Art.3 - (1) Pentru verificarea sesizărilor privind actele de violență, aflarea adevărului și soluționarea justă a sesizării, polițiștii au dreptul să obțină probe prin următoarele mijloace:

- a) constatarea directă și consemnarea celor constatate într-un înscris;
- b) înregistrarea celor constatate cu mijloacele tehnice din dotare;
- c) consultarea bazelor de date la care au acces potrivit atribuțiilor de serviciu și consemnarea celor constatate într-un înscris;
- d) declarațiile persoanelor implicate în actele de violență, ale persoanelor care au asistat la producerea actelor de violență și ale altor persoane care pot comunica informații cu privire la persoanele implicate în actele de violență;
- e) înregistrări video sau audio ori fotografii, indiferent de proveniența acestora;
- f) înscrisuri, inclusiv cele de natura mesajelor sau postărilor în mediul electronic și/sau de telefonie mobilă.

(2) Pentru protejarea integrității fizice, a vieții și a libertății persoanei, pentru verificarea sesizărilor privind actele de violență și în scopul obținerii de probe cu privire la aspectele ce fac obiectul sesizării, polițiștii au dreptul de a pătrunde în domiciliul sau reședința oricărei persoane fizice, fără acordul acesteia, precum și în sediul oricărei persoane juridice, fără acordul reprezentantului legal al acesteia, dacă sesizarea indică în mod expres că actele de violență au loc în spațiile respective.

(3) Polițiștii pot folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru a pătrunde în spațiile prevăzute la alin. (2).

(4) Acțiunile polițiștilor în spațiile prevăzute la alin. (2), inclusiv cele de pătrundere, pot fi înregistrate cu mijloacele audiovideo sau foto din dotare, fără consimțământul persoanelor, înregistrările sau fotografiile constituind probe în sensul alin. (1) lit. b) și urmând regimul probelor prevăzute de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau de Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

(5) Polițiștii strâng probe potrivit dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, atunci când, în cursul verificării sesizărilor privind actele de violență, constată că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru ca actele de violență săvârșite să facă obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni.

Art.4 - (1) Ordinul de protecție provizoriu cuprinde în mod obligatoriu mențiuni cu privire la:

- a) data, ora și locul emiterii;
- b) numele, prenumele, calitatea și unitatea de poliție din care face parte polițistul care îl emite;
- c) date care să asigure identificarea agresorului/agresorilor împotriva căruia/căroră se dispun obligații sau interdicții prin acesta;
- d) date care să asigure identificarea victimei/victimelor sau a altor persoane în favoarea căroră se dispun măsuri de protecție prin acesta;
- e) descrierea motivelor de fapt care au determinat dispunerea acestuia și indicarea probelor pe baza căroră a fost evaluată situația de fapt;
- f) temeiul de drept pentru emiterea acestuia;
- g) data și ora la care începe aplicarea măsurilor de protecție dispuse potrivit art. 5, precum și data și ora la care acestea încetează;
- h) dreptul de a contesta ordinul de protecție provizoriu, termenul de exercitare a acestui drept și instanța la care se poate depune contestația.

(2) Ordinul de protecție provizoriu se semnează în mod obligatoriu de către polițistul care îl emite.

Art.5 - (1) Prin ordinul de protecție provizoriu se dispun, pentru o perioadă de 5 zile, una ori mai multe măsuri de protecție, apte să contribuie la diminuarea riscului iminent constat, dintre următoarele obligații sau interdicții:

- a) evacuarea temporară a agresorului din locuința comună;
- b) reintegrarea victimei și, după caz, a membrilor familiei acesteia, în locuința comună;
- c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia, ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;
- d) obligarea agresorului de a purta permanent un dispozitiv electronic de supraveghere;
- e) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;
- f) obligarea agresorului de a preda poliției armele, componentele esențiale și munițiile deținute, documentele în care acestea sunt înscrise, precum și autorizația/autorizațiile de procurare a armelor emisă/emise pe numele acestuia.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. d) se dispune dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) a fost dispusă măsura prevăzută la lit. c);
- b) persoanele protejate își exprimă acordul de a purta la rândul lor un dispozitiv electronic de supraveghere care să permită verificarea respectării obligației agresorului dispusă în raport cu ele.
- c) pe raza unității administrativ-teritoriale unde se aplică măsura să fie implementat și funcțional Sistemul Informatic de Monitorizare Electronic, în conformitate cu prevederile Legii nr.146/2021 privind monitorizarea electronică în cadrul unor proceduri judiciare și execuțional penale, cu modificările ulterioare.

(3) Ordinul de protecție va cuprinde și mențiunea că încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse la alin. (1) constituie infracțiune, potrivit prevederilor art. 18 alin. (2).

(4) Dacă prin ordinul de protecție provizoriu s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, iar acesta nu are asigurată cazarea din altă sursă, i se va asigura de îndată informarea și orientarea, la cererea sa, către centrele rezidențiale care oferă cazare pentru persoanele fără adăpost sau adăposturile de noapte, gestionate de autoritățile administrației publice locale, sau orice alt loc adecvat. În situația în care agresorul solicită cazarea într-un centru rezidențial din categoria celor menționate mai sus, acesta va fi orientat și condus de îndată către centrele rezidențiale gestionate de autoritățile administrației publice locale sau, după caz, către alte centre sociale adecvate de către autoritățile responsabile potrivit legii.

(5) În cazul în care agresorul nu dorește să beneficieze de cazarea pusă la dispoziție potrivit alin. (4) și optează să locuiască la o rudă sau la orice altă persoană, i se va solicita să dea o declarație privind adresa la care va locui și persoana care îi va asigura cazarea. În cazul în care agresorul refuză să dea respectiva declarație, se va consemna acest fapt în procesul-verbal întocmit potrivit prevederilor art. 7 alin. (4).

(6) Autoritățile și instituțiile publice competente au obligația ca, din oficiu sau la solicitarea unităților de poliție ori a oricărei persoane interesate, să pună în aplicare măsuri de protecție urgente și specifice cu privire la minori, persoane cu dizabilități sau persoane cu nevoi speciale, vizate de ordinul de protecție provizoriu.

Art. 6 - (1) Obligațiile și interdicțiile dispuse împotriva agresorilor prin ordinul de protecție provizoriu devin obligatorii imediat după emiterea acestora, fără somație și fără trecerea vreunui termen.

(2) Perioada de 5 zile prevăzută la art. 5 alin. (1) se calculează pe ore, adică are o durată de 120 de ore, și începe să curgă de la momentul la care s-a emis ordinul de protecție provizoriu.

(3) Polițiștii pot folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție dispuse prin ordinul de protecție provizoriu.

(4) Măsurile de protecție dispuse potrivit art. 5 alin. (1) lit. f) se execută pe loc de către polițiștii prezenți la locul emiterii ordinului de protecție provizoriu, dacă armele, componentele esențiale și munițiile deținute, documentele în care acestea sunt înscrise, precum și autorizația/autorizațiile de procurare a armelor emisă/emise pe numele acestuia se află asupra agresorului, în spațiile în care au fost făcute verificări potrivit prevederilor art.3 alin. (2) sau în apropierea acestora.

(5) În cazul în care nu este posibilă executarea măsurilor de protecție dispuse potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) lit. f), în condițiile alin. (4), polițiștii care emit ordinele de protecție provizorii iau măsurile necesare pentru executarea în cel mai scurt timp a acestora.

Art. 7 - (1) Ordinul de protecție provizoriu se comunică agresorului și victimei.

(2) Comunicarea se realizează prin înmânarea, sub semnătură, a unei copii sau duplicat, după caz, al ordinului de protecție provizoriu, la locul emiterii acestuia, imediat după emitere.

(3) Ordinul de protecție provizoriu se consideră comunicat agresorului și în următoarele situații:

a) agresorul refuză să primească o copie sau refuză să semneze de primire;

b) agresorul părăsește locul emiterii ordinului de protecție provizoriu, după ce i s-a adus la cunoștință că este necesar să aștepte comunicarea rezultatului verificărilor ce se efectuează în legătură cu sesizarea privind violența/actele de violență.

(4) Polițistul care emite ordinul de protecție provizoriu întocmește un proces-verbal în care consemnează situațiile prevăzute la alin. (3).

(5) Ordinul de protecție provizoriu se consideră comunicat agresorului și în situația în care acesta nu a fost prezent la realizarea verificărilor în legătură cu sesizarea privind violența sau la emiterea ordinului de protecție provizoriu, însă se poate face dovada, cu declarații de martor, cu înregistrări video sau audio, indiferent de proveniența acestora, sau cu înregistrări, inclusiv cele de natura mesajelor sau postărilor în mediul electronic sau de telefonie mobilă, că s-a comunicat agresorului faptul că a fost emis un ordin de protecție provizoriu, precum și conținutul măsurilor de protecție dispuse prin acesta.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (5) agresorul are dreptul, oricând în perioada de valabilitate a ordinului de protecție provizoriu, să solicite și să obțină, de la unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, o copie a acestuia.

Art.8 - (1) Ordinul de protecție provizoriu se înaintează de către unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, pentru confirmare, parchetului de pe lângă judecătoria competentă în a cărei rază teritorială a fost emis, în termen de 24 de ore de la data emiterii.

(2) Ordinul de protecție provizoriu se înaintează parchetului competent potrivit prevederilor alin. (1) însoțit de formularul de evaluare a riscului iminent și de mijloacele de probă obținute potrivit prevederilor art. 3 sau strânse potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare. Mijloacele de probă strânse potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, pot fi înaintate în copie certificată de organul de cercetare penală.

(3) Procurorul de la parchetul competent potrivit prevederilor alin. (1), decide cu privire la necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție, în totalitate sau în parte, în termen de 48 de ore de la emiterea ordinului de protecție provizoriu.

(4) Procurorul confirmă necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție prin ordinul de protecție provizoriu, în totalitate sau în parte, aplicând o rezoluție cu caracter administrativ pe exemplarul original al acestuia.

(5) Dacă apreciază necesar, anterior confirmării, procurorul poate asculta victima.

(6) În cazul în care constată că nu mai este necesară menținerea măsurilor de protecție dispuse, procurorul poate dispune motivat încetarea măsurilor de protecție, cu menționarea momentului de la care acestea încetează. Procurorul comunică acest lucru de îndată unității de poliție care a înaintat ordinul de protecție provizoriu, care ia măsuri pentru informarea imediată a persoanelor ce făceau obiectul acestuia.

(7) Imediat după confirmarea prevăzută la alin. (4), procurorul înaintează ordinul de protecție provizoriu, însoțit de documentele care au stat la baza emiterii și confirmării acestuia, judecătorei competente în a cărei rază teritorială a fost emis, însoțit de o cerere pentru emiterea ordinului de protecție, întocmită potrivit prevederilor art. 14 și art. 15.

(8) În situația înaintării ordinului de protecție provizoriu potrivit prevederilor alin. (7), durata inițială pentru care a fost dispus se prelungește, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emiteră a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt.

(9) În situația în care, instanța de judecată, după primirea ordinului de protecție provizoriu confirmat de procuror, nu dispune emiteră unui ordin de protecție, comunică acest aspect de îndată unității de poliție care a înaintat ordinul de protecție provizoriu conform alin. (1), care ia măsuri pentru informarea imediată a persoanelor care făceau obiectul acestuia.

Art. 9 - (1) Ordinul de protecție provizoriu poate fi contestat la instanța de judecată competentă potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), în termen de 48 de ore de la comunicare.

(2) Contestația se judecă cu citarea părților. Neprezentarea acestora nu împiedică judecarea cauzei.

(3) Contestația se soluționează în regim de urgență, dar nu mai târziu de data la care expiră termenul pentru care a fost emis ordinul de protecție provizoriu, în camera de consiliu, cu citarea organului constator.

(4) Participarea procurorului este obligatorie.

(5) Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă și se comunică părților.

Art.10 - Dispozițiile prezentului capitol se completează în mod corespunzător cu cele privind ordinul de protecție.

Art.11 - (1) Modalitatea de gestionare de către polițiști a cazurilor privind actele de violență se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

a) procedura de intervenție a polițiștilor în cazurile privind actele de violență și de cooperare cu celelalte instituții cu atribuții în prevenirea și combaterea actelor de violență;

b) modelul formularului de evaluare a riscului iminent și metodologia de utilizare a acestuia;

c) procedura de emiteră și modelul ordinului de protecție provizoriu;

- d) procedura de punere în executare a ordinului de protecție provizoriu;
- e) procedura de monitorizare a respectării măsurilor dispuse prin ordinele de protecție provizorii.

(3) La stabilirea, potrivit alin. (1), a formularului de evaluare a riscului iminent și a metodologiei de utilizare a acestuia sunt avute în vedere cel puțin următoarele:

a) determinarea criteriilor de evaluare a riscului ce pot fi relevante pentru actele de violență, între care se includ, în mod obligatoriu, următoarele criterii: probele privind existența actului de violență, forma de violență exercitată, caracterul repetitiv al actelor de violență, vulnerabilitatea persoanei/persoanelor împotriva căreia/căroră se exercită actele de violență, contextul producerii actelor de violență și conduita persoanei/persoanelor care exercită actele de violență, apropierea imobilelor unde victima și agresorul locuiesc, a locurilor de muncă, a instituțiilor de învățământ pe care le urmează, a locurilor și mediilor frecventate, precum și gradul de cunoaștere a datelor de stare civilă sau de contact ale victimei de către agresor;

b) prezentarea modului de utilizare a criteriilor de evaluare a riscului și de interpretare a rezultatelor obținute prin aplicarea criteriilor respective.

Capitolul III Ordinul de protecție

Art. 12 - (1) Persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol prin acte de violență din partea unei alte persoane poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre următoarele măsuri - obligații sau interdicții:

- a) evacuarea temporară a agresorului din locuința comună;
- b) reintegrarea victimei și, după caz, a membrilor familiei acesteia, în locuința comună;
- c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;
- d) interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic;
- e) obligarea agresorului de a purta permanent un dispozitiv electronic de supraveghere;
- f) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;
- g) obligarea agresorului de a preda poliției armele, componentele esențiale și munițiile deținute, documentele în care acestea sunt înscrise, precum și autorizația/autorizațiile de procurare a armelor emisă/emise pe numele acestuia.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. e) se dispune dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) a fost dispusă una dintre măsurile prevăzute la alin. (1) lit. c) sau d);
- b) atunci când s-a dispus obligarea agresorului de a păstra o distanță minimă față de victimă și, după caz, membrii familiei acesteia, persoanele protejate își exprimă acordul de a purta la rândul lor un dispozitiv electronic de supraveghere care să permită verificarea respectării obligației agresorului.
- c) pe raza unității administrativ-teritoriale unde se aplică măsura să fie implementat și funcțional Sistemul Informatic de Monitorizare Electronic, în conformitate cu prevederile Legii nr.146/2021, cu modificările ulterioare.

(3) Pe lângă oricare dintre măsurile dispuse potrivit alin. (1), instanța poate dispune și obligarea agresorului să urmeze consiliere psihologică, psihoterapie și poate recomanda internarea voluntară sau, după caz, poate solicita internarea nevoluntară, în condițiile Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată. În cazul în care agresorul este consumator de substanțe psihoactive, instanța poate dispune, cu acordul acestuia, integrarea acestuia într-un program de asistență a persoanelor consumatoare de droguri, conform art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune luarea unei măsuri de control al respectării ordinului de protecție și pentru prevenirea încălcării acestuia, precum:

- a) obligarea agresorului de a se prezenta periodic, la un interval de timp stabilit de instanță potrivit împrejurărilor, la secția de poliție competentă cu supravegherea respectării ordinului de protecție ;
- b) verificări periodice și/sau spontane privind locul în care se află agresorul;
- c) obligarea agresorului de a da informații organului de poliție cu privire la noua locuință, în cazul în care prin ordin s-a dispus evacuarea lui locuința comună

(5) Dispozitivul hotărârii va cuprinde și mențiunea că încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiune, conform art. 18 alin. (1).

Art. 13 - (1) Durata măsurilor dispuse prin ordinul de protecție se stabilește de judecător, fără a putea depăși 6 luni de la data emiterii ordinului.

(2) Dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata măsurilor dispuse, acestea vor produce efecte pentru o perioadă de 6 luni de la data emiterii ordinului.

Art.14 - (1) Cererea pentru emiterea ordinului de protecție este de competența judecătoriei de pe raza teritorială în care își are domiciliul sau reședința victima.

(2) Cererea pentru emiterea ordinului de protecție poate fi introdusă de victimă personal sau sau, după caz, de tutore ori alt reprezentant legal al acesteia.

(3) Cererea poate fi introdusă în numele victimei și de:

- a) procuror;
- b) reprezentantul autorității sau structurii competente, la nivelul unității administrativ-teritoriale, cu atribuții în materia protecției victimelor infracțiunilor.

Art. 15 - (1) Cererea privind emiterea ordinului de protecție se întocmește potrivit formularului de cerere prevăzut în Anexa 2, care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru.

Art. 16 - (1) Cererile pentru emiterea ordinului de protecție se judecă în camera de consiliu, participarea procurorului fiind obligatorie.

(2) Asistența juridică a persoanei care solicită ordinul de protecție este obligatorie.

(3) Asistența juridică a persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de protecție este obligatorie.

(4) Judecata se face de urgență și cu precădere. Dispozițiile art. 200 și 201 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind verificarea cererii și regularizarea acesteia, respectiv fixarea primului termen de judecată, nu sunt aplicabile. Citarea părților se face potrivit regulilor privind citarea în cauze urgente.

(5) În caz de urgență deosebită, instanța poate emite ordinul de protecție și fără citarea părților, chiar și în aceeași zi, pronunțându-se pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților.

(6) În soluționarea cererii nu sunt admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat. Prin excepție de la dispozițiile art. 315 alin. (1) pct. 1 și 2 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor putea asculta și rudele și afinii până la gradul al treilea inclusiv, precum și soțul, fostul soț, logodnicul ori concubinul, după caz.

(7) Procurorul are obligația de a informa persoana care solicită ordinul de protecție asupra prevederilor legale privind protecția victimelor infracțiunii.

(8) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordinului se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(9) Soluționarea cererilor nu poate depăși un termen de 72 de ore de la depunerea cererii, cu excepția cazului în care, anterior, s-a emis un ordin de protecție provizoriu, durata inițială pentru care acesta este dispus fiind prelungită, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt.

Art.17 - În cazurile prevăzute la art. 14 alin. (3) și art. 8 alin. (7), victima poate renunța, potrivit prevederilor art. 406 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la judecarea cererii privind ordinul de protecție.

Art. 18 - (1) Încălcarea de către persoana împotriva căreia a fost emis un ordin de protecție a oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 12 alin. (1), (4) lit. a) și c) și dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Încălcarea de către persoana împotriva căreia a fost emis un ordin de protecție provizoriu a oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 5 alin. (1) și dispuse prin ordinul de protecție provizoriu constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art.19 - (1) Ordinul de protecție este executoriu.

(2) Executarea hotărârii se face fără somație sau fără trecerea vreunui termen.

(3) Respectarea ordinului de protecție este obligatorie și pentru persoana protejată prin intermediul său.

Art.20 - (1) Hotărârea prin care se soluționează cererea de emitere a ordinului de protecție este supusă numai apelului, în termen de 3 zile de la pronunțare dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.

(2) Instanța de apel poate suspenda executarea până la judecarea apelului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

(3) Apelul se judecă cu citarea părților. Dispozițiile art. 16 alin. (1), (2), (3), (4), (6) și (8) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Participarea procurorului este obligatorie.

Art. 21 - (1) Cheltuielile de judecată avansate de stat pentru soluționarea cererilor pentru emiterea ordinului de protecție vor fi puse în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a căzut în pretenții. Dacă partea pentru care au fost avansate cheltuielile cade în pretenții, cheltuielile procesuale avansate de către stat rămân în sarcina acestuia.

(2) În cazurile prevăzute la art. 14 alin. (3) și art. 8 alin. (7), dacă victima renunță la judecată, cheltuielile procesuale avansate de către stat rămân în sarcina acestuia.

Art. 22 - (1) Dacă ulterior înregistrării unei cereri în legătură cu emiterea unui ordin de protecție provizoriu se constată că la instanță s-a depus cel puțin o cerere în legătură cu același ordin de protecție provizoriu, toate cererile vor fi repartizate primului complet investit dacă nu au fost soluționate încă.

(2) Completul ulterior sesizat trimite dosarul, prin încheiere, dată fără citarea părților, completului mai întâi investit.

Art. 23 - (1) O copie a dispozitivului hotărârii prin care s-a dispus emiterea ordinului de protecție se comunică, în maximum 5 ore de la momentul pronunțării hotărârii, structurilor Poliției Române în a căror rază teritorială se află locuința victimei și/sau a agresorului, precum și Direcției Generale pentru Evidența Persoanelor.

(2) Ordinul de protecție prin care se dispune oricare dintre măsurile prevăzute la art. 12 se pune în executare de îndată, de către sau, după caz, sub supravegherea poliției.

(3) Pentru punerea în executare a ordinului de protecție, polițistul poate intra în locuința agresorului și în orice anexă a acesteia sau în locuința persoanei protejate și în orice anexă a acesteia, cu consimțământul persoanei protejate sau, în lipsă, a persoanelor cu care aceasta locuiește.

(4) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze modul în care se respectă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus ordinul de protecție și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executare.

(5) Odată cu comunicarea ordinului de protecție prin care s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, organul de poliție are obligația de a-l informa pe acesta cu privire la dreptul de a avea posibilitatea de a solicita găzduirea în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost sau al adăposturilor de noapte, care funcționează în conformitate cu prevederile Legii nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, sau în cadrul altor locuri adecvate. Accesul agresorilor în centrele pentru persoanele fără adăpost și adăposturile de noapte se realizează pe baza constatării încadrării agresorului în definiția prevăzută la art. 6 lit. z) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a respectării ordinului de protecție, organele de poliție pun în aplicare măsuri de prevenire a nerespectării hotărârii, care pot consta în: efectuarea de vizite inopinate la locuința persoanei vătămate, apelarea telefonică de control a victimei/agresorului, solicitarea unor informații din partea vecinilor, colegilor de la locul de muncă al victimei/agresorului, de la unitatea de învățământ frecventată de victimă/agresor sau din partea altor persoane care ar putea furniza informații relevante, precum și orice alte modalități specifice activității polițienești.

(7) În cazul în care se constată sustragerea de la executarea ordinului de protecție, va fi sesizat organul de urmărire penală.

Art. 24 - La expirarea duratei măsurilor de protecție, persoana protejată poate solicita un nou ordin de protecție, dacă există indicii că, în lipsa măsurilor de protecție, viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea i-ar fi puse în pericol.

Art. 25 - (1) Persoana împotriva căreia s-a dispus o măsură prin ordinul de protecție poate solicita revocarea ordinului sau înlocuirea măsurii dispuse.

(2) Revocarea se poate dispune dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) agresorul a respectat interdicțiile sau obligațiile impuse;

b) agresorul a urmat consiliere psihologică, psihoterapie, tratament de dezintoxicare ori orice altă formă de consiliere sau terapie care a fost stabilită în sarcina sa ori care i-a fost recomandată sau a respectat măsurile de siguranță, dacă asemenea măsuri s-au luat, potrivit legii;

c) dacă există o evaluare a riscului de recidivă realizată potrivit competențelor de către un serviciu de probațiune, care indică un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței sau pentru familia acesteia, astfel cum este definită potrivit prevederilor art. 1.

(3) Cererea de revocare se soluționează cu citarea părților și a unității de poliție care a pus în executare ordinul de protecție a cărui revocare se solicită. Participarea procurorului este obligatorie.

(4) Hotărârea prin care a fost revocat ordinul de protecție se comunică, de îndată, unității de poliție care l-a pus în executare.

Art. 26 - Situațiile reglementate de Legea nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței domestice nu intră sub incidența prezentei legi.

Capitolul IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 27 - Supravegherea respectării măsurilor de protecție dispuse potrivit art. 5 alin.(1) și art. 12 alin.(1), cu ajutorul unui dispozitiv electronic de supraveghere, se realizează în condiții stabilite prin lege.

Art. 28 - (1) Sumele necesare pentru implementarea și aplicarea prezentei legi se alocă cu această destinație prin legi bugetare anuale.

(2) Numărul de posturi repartizat Ministerului Afacerilor Interne se suplimentează cu numărul de posturi necesar Poliției Române pentru desfășurarea activităților pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, respectiv verificarea respectării măsurilor dispuse prin ordinul de protecție provizoriu/ordinul de protecție, în condițiile legii, urmând ca prevederea acestora în statele de organizare să se realizeze etapizat, la propunerea Inspectoratului General al Poliției Române.

(3) Suplimentarea numărului de posturi prevăzută alin. (2) se realizează prin hotărâre a Guvernului în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 29 - Prelucrările de date cu caracter personal efectuate în temeiul prezentei legi se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 363/2018 privind protecția privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date, precum și cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 679/2016 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea

datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), după caz.

Art. 30 - Anexele 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege și pot fi modificate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 31 - Prezenta lege intră în vigoare la 180 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.